

باشگاه آرارات، ۷۵ سال فعالیت ورزشی و فرهنگی

دایر می‌کرد، هزینه تحصیل شماری از دانش‌آموزان بی‌بضاعت را نیز متقبل می‌شد و به این منظور برنامه‌های گوناگونی برای کسب درآمد برگزار می‌کرد. با توجه به استقبال عمومی نسبت به فعالیت‌های باشگاه در خرداد ۱۳۲۸ شعبه‌ای از باشگاه در مسجدسلیمان و دو ماه بعد شعبه‌ای دیگر در کرمانشاه و در زمستان همان سال شعبه سوم در قزوین شروع به فعالیت کرد. از سال ۱۳۳۲ بتدریج دیگر شعبه‌های باشگاه آرارات نیز در شهرهای تبریز، ارومیه، رشت، مشهد، مراغه و شیراز بنیان نهاده شدند و هماهنگ با مرکز به فعالیت‌های ورزشی و فرهنگی پرداختند.

در حال حاضر باشگاه آرارات دارای چهار شعبه در شهرهای تبریز، ارومیه، شیراز و روستای گردآباد ارومیه است که کاملاً زیر نظر هیأت‌های مدیره محلی و هماهنگ با هیأت مرکزی باشگاه آرارات تهران فعالیت می‌کنند.

تأسیس ورزشگاه

باشگاه آرارات فعالیتش را با اجاره اتاق‌هایی در خیابان‌های حافظ و قوام‌السلطنه (سی‌تیر کنونی) شروع کرد. باشگاه در سال ۱۳۳۲ ساختمان مرکزی‌اش واقع در خیابان نادری (جمهوری اسلامی کنونی) کوچه نوبهار را اجاره و پس از مدتی آن را خریداری کرد. این مجموعه که در حال حاضر دارای تالار نمایشی موسوم به کمیتهاس برای برگزاری برنامه‌های فرهنگی-هنری، تالاری کوچک به نام هاکوپ کاراپنتس، کتابخانه، بایگانی اسناد و بخش اداری است، تا امروز مرکز فعالیت‌های فرهنگی و هنری باشگاه بوده است.

در سال ۱۳۵۰ زمین ورزشگاه واقع در منطقه ده‌ونک در اختیار باشگاه آرارات قرار گرفت و هیأتی متشکل از کارشناسان به سرپرستی واپسک قراگیان که از چهره‌های شاخص جامعه ارمنیان ایران بود و با همکاری و فعالیت مستقیم هرناند موسسیان از اعضای فعال باشگاه برای ساخت ورزشگاه انتخاب شد. این هیأت طراحی ورزشگاه را به مسابقه گذاشت و از میان طرح‌های پیشنهادی سرانجام طرح مهندس رُستُم وُسکانیان، استاد رشته معماری دانشگاه تهران پذیرفته شد و نظارت بر ساخت آن را نیز او بر عهده گرفت.

زنده‌یاد قراگیان از اعضای پرتلاش و مدیران لایق باشگاه آرارات بود. او عقیده داشت هر کار جدیدی را می‌توان شروع کرد و با پشتکار و تلاش و جدیت به هدف رسانید. یکی از این گام‌های بزرگ، احداث ورزشگاه آرارات بود که

شد. نخستین هیأت‌مدیره تشکیلی که در سال ۱۳۲۳ شمسی آغاز به کار کرد، مشتمل بر افراد زیر بود: هاکوپ کاراپنتیان (کاراپنتس)، نورایر پاهلاوونی، هرار ماروخیان، سبوه هوانسیان و سورن سرکیسیان. این افراد، گذشته از بنیان نهادن باشگاه، سال‌های طولانی از فعالان و خدمتگزاران باشگاه آرارات باقی ماندند. مجموعه انجمن‌هایی که با اهدافی مشترک و مشخص به فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی پرداخته بودند سرانجام در تابستان ۱۳۲۹ در مجمع عمومی سالانه به‌طور رسمی و مشخص نام خود را «باشگاه فرهنگی-ورزشی آرارات» اعلام کردند و برنامه‌های مصوب هیأت‌های قبلی را هرچه مصمم‌تر ادامه دادند. زیرمجموعه‌های ورزشی، فرهنگی و هنری روزبه‌روز به پیشرفت‌هایی بزرگ نائل می‌شدند و ورزشکاران نیز عرصه زورآزمایی خود را تا حد کشوری گسترش می‌دادند و شماری از آنان از پیشگامان و قهرمانان برخی رشته‌های ورزشی شدند.

در شرایط اجتماعی آن دوران، به صحنه بردن و اجرای موسیقی فولکلوریک، رسییتال و کنسرت‌های موسیقی کلاسیک اجراهای گروه کر، اجرای نمایشنامه‌های اخلاقی و برنامه‌های متنوع فرهنگی و ادبی در حفظ و تقویت روحیه جامعه که متأثر از وقایع سیاسی پس از جنگ بود، بسیار مؤثر افتاد.

افتتاح شعبات در شهرستان‌ها

همزمان باشگاه آرارات کلاس‌های تقویتی رایگان برای دانش‌آموزان و کلاس‌های زبان و ادبیات ارمنی برای دانش‌آموزانی که در مدارس غیرارمنی تحصیل می‌کردند

دفتر باشگاه آرارات در خیابان قوام السلطنه (سی تیر کنونی) ۱۳۲۴ش

باشگاه فرهنگی-ورزشی آرارات امسال هفتادوپنجمین سالگرد تولدش را جشن می‌گیرد. این باشگاه با سابقه که متعلق به ارمنه است را بیشتر با تیم فوتبالتش می‌شناسند، ولی پسوند فرهنگی در مورد آرارات تزیینی نیست و از همان روز اول فعالیت‌های فرهنگی و هنری بخش مهمی از برنامه این باشگاه بوده.

پیدایش پس از جنگ جهانی دوم

اگر بخواهیم ماجرای تولد و شروع فعالیت باشگاه آرارات را بدانیم باید به سال ۱۳۲۳ برگردیم. پس از تلاطم‌های سیاسی و کشمکش‌های اجتماعی ناشی از جنگ جهانی دوم نیاز به پیدایش نهادهای فرهنگی، ورزشی و اجتماعی نزد ارمنیان کشور به‌ویژه در تهران احساس می‌شد. استقبال مردم از این تشکیلات مردم‌نهاد که با عناوین انجمن‌های فرهنگی، هنری و ورزشی فعالیت می‌کردند، اراده‌ای برای ایجاد تشکیلی واحد به‌وجود آورد تا نیازها و الزامات ارتقای همه‌جانبه جامعه را در نظر بگیرد و برنامه‌ای جامع برای تحقق این اهداف داشته باشد. با همه پیچیدگی‌ها و مشکلاتی که در راه تولد چنین تشکیلی وجود داشت، در سال ۱۳۲۳ باشگاه فرهنگی-ورزشی آرارات در تهران شکل گرفت؛ تشکیلی برخاسته از درون جامعه برای خدمت به جامعه.

البته تولد آرارات و ظهور آن در عرصه جامعه به همین سادگی نبود. ابتدا چندین گروه فرهنگی، ادبی و هنری به دست جمعی از جوانان و نوجوانان مسئولیت‌پذیر در قبال جامعه خود شکل گرفت. مدتی بعد با مواجهه با دشواری‌های مالی و سازماندهی تشکیلاتی، در جلسه‌ای مشترک که در تالار مدرسه مهر، واقع در خیابان نادری (جمهوری اسلامی کنونی) انتهای کوچه نوبهار برگزار شد، تشکیلات جدیدی که در واقع نطفه تولد واقعی باشگاه آرارات بود تأسیس شد. در آن جلسه ۱۲۲ نفر از اعضای انجمن‌ها و تشکل‌های پراکنده رأی به تأسیس انجمنی دادند که پس از چندی و با تکامل سازمانی نام باشگاه فرهنگی-ورزشی آرارات را بر خود نهاد.

فعالیت‌های فرهنگی و هنری

باشگاه فرهنگی-ورزشی آرارات در ۱۳ تیر ۱۳۲۳ (۴ جولای ۱۹۴۴ میلادی) با رأی و همت ۱۲۲ تن از جوانان ارمنی (اعضای مؤسس) در تهران تأسیس

ویژه نامه
آخر هفته

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیرعامل موسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:

مهدی شفيعی

مدیر مسئول: علی عالی

دستیاران سردبیر:

آرمن ساروخانیان، رسول مجیدی، مجتبی رفیعی

سرویس فوتبال ایران:

فرشاد کاس نژاد، ناصر قراگزلو، وصال

روحانی، حمیدرضا عرب، سعید آقایی، جعفر

برزگر، امیر اسدی، محمد قراگزلو، هومن

جعفری، اکبر منتشلو، سمیرا شیرمردی، بهناز

میرمطهریان، مهدیه دریابگی، حسین قهار،

سامان موحدی، سام ستارزاده، نوید صراف،

سالار علیخواه، احسان محمدی، علی مغانی

سرویس ورزش جهان:

اشکان نعمت‌پور، یاسر احمدی، سیدعلی بلندنظر،

حمید کشاورز

سرویس ورزش ایران:

آزاده پیراکوه، محسن وظیفه، رضا عباسپور،

محسن آجرلو، ناصر انصافی، مقدم،

شکوفه موسوی، وحید جعفری

صفحه آرایی: فرشید بهاری، محسن ذاکری

حامد حسینی، علی عباسی، نسرين کاظمی

عکس: نعیم احمدی

ویراستاران: مسعود قراگزلو، علیرضا عبدالوند،

مهرداد افشار، فرشته معتمدی، معصومه

مهدوی روشن، لیلا امیری، سیده زهرا آرامی

روابط عمومی: سمیه مهدی‌پور

سپاس ویژه از

بهمن فروتن، مجید جلالی، جلال چراغپور،

شهاب پاک نگر، محمد نصیری، رضا درویش

لیتوگرافی: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

چاپ: ایرانیان

آدرس: تهران، خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸

تلفن: ۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳

امور مشترکین: ۹-۲۲۲۲۴۳۸

سازمان آگهی: ها: ۸۸۵۰۰۶۱۷